

כך שזינתה בהיותה נערה, שלא ישתנה דינה!]

כלומר, הראיה מסתם מוציא שם רע לכאן – לאו ראייה היא. משום ששם לא נשתנה גופה⁽⁵⁶⁾, אלא רק דינה, שאילו היתה מזנה עתה – היה דינה בחנק, ודווקא ככהאי גוונא חידשה תורה במוציא שם רע שהיא בסקילה, למרות שהשתנה דינה לחנק.

אבל בנשתנה גופה – אפשר לומר שלא חידשה תורה. ולכן, בבגרה, שנשתנה גופה, אם אתה אומר שסרחה, ולבסוף בגרה, ובאו העדים בהיותה בבית אביה – יהא דינה בחנק, הרי גם במוציא שם רע, משבגרה, היה לו לתנא לומר שדינה בחנק!

אלא, אמר רב נחמן בר יצחק: עניין זה, הברייטא ששנה שילא שאם באו העדים בהיותה בוגרת תידון בחנק, משום שאומרים הואיל ואישתני גופה **אישתני** קטלא, ואילו בברייטא אחרת מצאנו שדינה בסקילה, ואף שבגרה ונשתנה גופה בכל זאת **לא אישתני** קטלא, מחלוקת **תנאי היא**.

דתנן: נשיא וכהן גדול שחטאו בשגגה, ונתחייבו קרבן חטאת, כגון שאכלו חלב, חלוק קרבן החטאת שלהם מקרבן חטאת של

ואילו דין מוציא שם רע, הרי הוא תמיד אמור רק לאחר שנכנסה לחופה, שמעליל עליה לאחר שכנסה לאשה שזינתה בזמן אירוסיה, ועל אף שמעליל עליה לאחר שנשתנה דינה מסקילה לחנק, אם אכן נמצא כדבריו, שזינתה בזמן אירוסיה – דינה עתה **בסקילה**, על אף שעתה נשתנה דינה מסקילה לחנק!⁽⁵⁵⁾

ומוכח שהתחדש בענין הוצאת שם רע, שלא אומרים משום שהשתנה דינה, ואילו היתה מזנה עכשיו, היה דינה בחנק, ישתנה גם דין מיתתה הבא על ידי זנות שהיתה מקודם. ולכן גם כשבגרה וניסת, והוציא עליה שם רע, לא אומרים משום שנשתנה דינה עתה לחנק, ישתנה דין מיתתה מהדין מעיקרא, שהיא בסקילה.

אמר ליה רב הונא בריה דרב יהושע לרבא: **דלמא כי חדית רחמנא** [שמא מה שחידשה תורה שלא אומרים מדאישתני דינא אישתני קטלא במוציא שם רע] – הוא רק **היכא דלא אישתני גופא**, שרק השתנה דינה מארוסה לנשואה. אבל לא חל שינוי בגופה.

אבל היכא דאישתני גופא, שנעשתה בוגרת – **לא חדית רחמנא** [לא חידשה התורה שאם יוציא עליה שם רע בהיותה בוגרת על

חידושו! עיי"ש.

56. ואע"ג דלעיל בפרק אלו נערות [לח ב] קוראין לבעולה אישתני גופא, הכא לא חשיב אישתני גופא, ואפילו למאן דלא מחייב במוציא שם רע אלא היכא דבעל, שהרי כבר היתה בעולה מן הנואף, ואם כן, לא נשתנה גופה. ובבעילתו של הנואף לא חשיב שינוי הגוף, דלא

55. כך פירש רש"י. אבל הרשב"ם מפרש, דאם נכנסה לחופה ולא נבעלה, וזינתה, בלא הוצאת שם רע, דינה בחנק, כדין כל אשת איש. ואילו אם הוציא עליה שם רע, אף על פי שזינתה אחרי שנכנסה לחופה, הרי זו בסקילה!
והקשה עליו הריטב"א, וכי מפני שחידשה תורה דין אחד, נאמר שחידשה בו דין שני? אדרבה! אית לן למימר: אין לך בו אלא